

[Skatteministeren]

blevet ædt op af for kraftige lønstigninger. Men det ville være gået endnu værre, hvis ikke den omlægning havde fundet sted. Det kan vi finde dokumentation for hos masser af eksportvirksomheder.

Over for denne meget positive virkning på konkurrenceevnen står, at der blev registreret et indkomsttab specielt for mindre virksomheder på hjemmemarkedet. Ordningen blev jo lavet for at hjælpe eksportvirksomhederne, og små virksomheder på hjemmemarkedet kom så i klemme. Det er blevet påvist i en udvalgsrapport, som er resultatet af et arbejde, der blev igangsat i Skatteministeriet allerede i juni måned.

Det får mig til at sige med et glimt i øjet til hr. Glistrup, at når hr. Glistrup drager en parallel mellem sommerens galluptal og fremkomsten af dette forslag, så er der nogle faktiske ting, der ikke hænger sammen. Det udvalgsarbejde, der har ført til dette forslag, blev igangsat allerede før sommerferien, altså før den udvikling i meningsmålingerne, som hr. Glistrup gjorde så meget ud af at fremhæve i sit indlæg.

Så vil jeg sige til fru Pia Gjellerup, at det er rigtigt, at der er en sammenhæng mellem det lovforslag, der her er fremsat, og som skal forbedre vilkårene for de små virksomheder, og den aftale, der er lavet mellem regeringen og Socialdemokratiet vedrørende beskatningsreglerne for anpartner. For at undgå enhver mytedannelse vil jeg gerne fastslå, hvad den aftale nøjagtigt indebærer.

Den indebærer for det første, at regeringen har nedsat et udvalg, som nu skal analysere regelsættet omkring anpartner. Dernæst, at når dette udvalgsarbejde er afsluttet, optages der forhandlinger mellem regeringen og Socialdemokratiet om disse regler. Hvis disse forhandlinger fører til, at der opnås enighed, fremsætter regeringen lovforslag inden udgangen af denne folketingssamling. Hvis forhandlingerne ikke fører til enighed, skal regeringen fremsætte andre forslag til finansiering af det forslag, vi her behandler.

Det er det, aftalen nøjagtigt indebærer.

Det har været meget, meget væsentligt for regeringen at få tilslutning til dette lovforslag.

Der er to formål med at foreslå en ændring af loven om arbejdsmarkedsbidrag. Det første er at lempe bidragsbelastningen for mindre virksomheder med få eller slet ingen ansatte, og det

andet formål er at forenkle opkrævningen af arbejdsmarkedsbidrag, altså administrationen.

Jeg synes, det er lykkedes at opnå disse formål. Der er på nuværende tidspunkt ca. 280.000 virksomheder, der får fradrag eller nedslag i deres bidrag. Heraf er ca. 180.000 virksomheder fuldstændig fritaget for at betale bidrag, altså som reglerne er i dag.

Efter det nye forslag vil ca. 325.000 virksomheder få et nedslag i deres bidragsbetaling, og heraf vil godt 220.000 virksomheder blive fuldstændig fritaget for at betale bidrag. Det betyder altså, at 40.000 ekstra virksomheder nu helt slipper for at betale arbejdsmarkedsbidrag, og det synes jeg er et tilfredsstillende resultat. Herudover vil også mange mindre selskaber, foreninger og lign. slippe for at betale bidrag.

Samtidig vil alle virksomheder få en mærkbar administrativ lettelse. Momspligtige virksomheder vil som altovervejende hovedregel helt slippe for at angive bidraget. Det vil toldvæsenet simpelt hen klare for virksomhederne. Der vil også være andre administrative lempelser for virksomhederne.

Efter min mening er der tale om et forslag, der indeholder både den tilstræbte økonomiske lempelse for de mindre virksomheder og den ønskede administrative forenkling, uden at vi bryder med de grundlæggende forudsætninger for omlægningen af arbejdsgiverafgifterne.

Fru Pia Gjellerup var også inde på det administrative, og fru Pia Gjellerup kunne – jeg havde nær sagt vanen tro – ikke undlade kritiske bemærkninger om tilrettelæggelsen af administrationen. Nu kan jeg ikke huske fru Pia Gjellerups nøjagtige formulering, men meningen med det, fru Pia Gjellerup havde at sige, var, at skatteministeren havde tilrettelagt en meget uheldig administration.

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at forud for, at Folketinget sidste år vedtog loven om arbejdsmarkedsbidrag, havde der fundet et grundigt udvalgsarbejde sted, hvor der fra embedsmændenes side var lagt op til en administrativt set ret enkel model. Men som det så ofte går, skete der det, at for at opnå et politisk forlig, bl.a. om en lempelig ordning for de små virksomheder, var vi nødt til at indbygge nogle elementer i loven, som betød, at administrationen pludselig blev mere indviklet, end ønskeligt var. Men det var altså prisen for at lave et politisk kompromis.